

امنیت برای آزادی بیان

مدیرعامل خانه سینما از رئیس قوه قضاییه نقل کرده که نیازمند جدل روایت هستیم

منوچهر شاهسواری در حاشیه نشست «نقش سینما در کاهش آسیب‌های اجتماعی و مبارزه با مفاسد اقتصادی» که با حضور رئیس قوه قضاییه انجام شد، گفت‌وگویی با مهر داشت که در آن به بخشی از اظهارات حجت‌الاسلام رئیسی پرداخت.

مدیرعامل خانه سینما گفت: رئیس قوه قضاییه گفت جدل روایتی باید در این کشور صورت گیرد و برای جدل روایتی چه در داخل و چه در بیرون نیازمند امنیت هنرمند و آزادی بیان هستیم. شاهسواری از رئیس قوه قضاییه نقل کرده که برای مبارزه سیستماتیک با مفاسد اقتصادی، حوزه فرهنگ می‌بایست به‌شدت فعال شود. او دراین باره توضیح داد: براساس صحبت‌های حجت‌الاسلام رئیسی برای فعال شدن حوزه فرهنگ، صنعت تصویر چند نیاز دارد؛ نیاز اول این است که گوینده و هنرمند باید نسبت به آنچه که می‌گوید احساس امنیت کند و توقع ما از مابت احساس امنیت، از قواعد و قوانین قوه قضاییه است. بدون وجود امنیت، آزادی بیان وجود نخواهد داشت یا در آزادی بیان تردید وجود دارد. بدون آزادی بیان نمی‌شود در صحنه مبارزه با مفاسد اقتصادی، اجتماعی، بالابردن سطح دانشی، ارتباطی، دلبستگی و تقید به جایی که در آن زندگی می‌کنیم که نام آن ایران است، نقش‌آفرینی کرد و اینها لازم و ملزوم یکدیگر هستند.

مدیرعامل خانه سینما در ادامه تکه‌تکه کردن جامعه فرهنگی و هنری کشور را فساد دانست و گفت: اگر در هر گروه، هرکس و در هر جایی اهل فرهنگ و به‌خصوص از سینماگران، با قیچی دیدگاه‌های خود، اقدام به تقسیم‌بندی کنند، در واقع مجموعه‌ای از احاد کشور را که مخاطبین این گروه‌ها هستند از هم قیچی و جدا می‌کنند. نباید تفاوت، رانت فرهنگی و اطلاعاتی در این حوزه ایجاد کنیم.

شاهسواری در ادامه و در پاسخ به سوالی درخصوص رویکرد رئیس قوه قضاییه به موضوع سینما گفت: بخشی از مباحث مربوط به مسائل عمومی بود که کاری به آن ندارم؛ اما بخشی از مباحث ویژه رئیس قوه قضاییه مربوط به روایت‌ها بود. اساسا روایت‌ها و جدل روایات از همان بنیانی می‌آید که من نیز به آن اعتقاد دارم که همان تمدن متکی به تصویر، تصویری که از خود می‌سازیم و از دیگران دریافت می‌کنیم است. این در واقع جنگ روایت، تقابل روایات و جدل روایات در جهان فعلی است و از نظر من این بخش از صحبت‌های رئیس قوه قضاییه این معنا و مفهوم را دارد که جدل روایتی باید در این کشور صورت گیرد و برای جدل روایتی چه در داخل، چه بیرون و چه در منطقه و جهان و در آینده و گذشته نیازمند امنیت هنرمند و آزادی بیان او هستیم و شیوه‌های ممیزی گذشته پاسخ نمی‌دهد.

انتشار کتاب «آسیب‌شناسی رسانه‌های جمعی»

کتاب «آسیب‌شناسی رسانه‌های جمعی» نوشته امیرحسام اسحاقی منتشر شد. به گزارش ایسنا، در بخش‌هایی از مقدمه‌این کتاب که در انتشارات اطلاع‌رسانان عرضه شده، آمده است: «بر اساس روان‌شناسی رسانه، تأثیر رسانه‌های جمعی عبارت از تأثیر بر اعمال، نحوه و تأملات افراد و مخاطبان؛ این تأثیر می‌تواند منفی یا مثبت باشد. لذا رسانه علاوه بر نقش‌های مثبت، تأثیرهای منفی را نیز به دنبال دارد.»

درگذشت هنرمند تبریزی

سیامک افسایی، بازیگر، نویسنده و کارگردان مطرح تئاتر تبریز بر اثر کرونا درگذشت. فرشید ولی‌زاده، مدیر روابط عمومی انجمن هنرهای آذربایجان شرقی در گفت‌وگو با ایسنا، با تأیید این خبر افزود: مرحوم افسایی به‌دلیل ابتلا به بیماری کرونا به مدت ۱۰ روز در بیمارستان ۲۹ بهمن تبریز بستری بود که متأسفانه روز دوشنبه دار فانی را وداع گفت. از مهم‌ترین آثار سیامک افسایی می‌توان به بازیگری در سریال تلویزیونی «آنام» اشاره کرد.

نمایی از سریال ادا کرده در داستان آن از یک موسسه خیریه برای پولشویی استفاده می‌شود

با عینک دودی و کراوات، بی‌وقفه از میوه‌های روی میز می‌خورند و حرف‌های ریاکارانه کامروا را تأیید می‌کنند. دورویی این خیرنکارها و نیکوکاران متظاهر موقع صرف ناهار متنوع هم ادامه دارد. کامروا با دها ن پر از غذا می‌گوید: «این بچه‌ها چقدر خوشحال میشن واقعا، وقتی حس می‌کنن ما کناکاشونیم و تنها نیستن.» در ادامه هم همگی همدل می‌شوند تا به کمک اسپند دود کردن، بوی کباب به بچه‌های کار تحت پوشش موسسه خیریه نخورد و آنها با قیمه‌هایشان خوش باشند! حضور بچه‌های کار و نماینده‌های موسسه خیریه در مراسم ختم کامروا هم نقش مهمی در تخریب ذهنیت مخاطبان درباره خیرین دارد. بعضی دیالوگ‌ها به‌ویژه می‌تواند آن احساس پاک و تکیه‌گاهی برخی بچه‌های کار و تحت پوشش را هدف قرار دهد، حتی اگر چنین قصدی وجود نداشته باشد: «آقای کامروا مثل یه پدر بودن واسه این عزیزان، حداقل با این عزیزان روزی چند ساعت سر می‌کردن.» حس این‌که ممکن است برخی بچه‌ها تحت پوشش چنین خیرین فاسد و ریاکاری باشند و حس فرزند و پدری بین آنها وجود داشته باشد، ترسناک و ویرانگر است.

دارکولا حتی وجه دینی و مذهبی خیرین را هم دستمایه شوخی قرار می‌دهد و به بدبینی مخاطب در زمینه بدنام کردن نیکوکاران و موسسات خیریه دامن می‌زند. یکی از آن نمایندگان موسسه که همراه بچه‌های کار تحت پوشش به مراسم ختم کامروا آمده‌اند، خطاب به ژاله (همسر کامروا) می‌گوید: «ان شاء... آقای کامروا در آخرت دست ما رو هم بگیرن.» مورد دیگر این‌که به‌قدری موسسه «تابیخ» پوشش مناسبی برای پولشویی است که حتی ژاله هم نمی‌گذارد این اقدامات به‌ظاهر خیرخواهانه قطع شود: «امروز اعلام می‌کنم به عهدی که گامی‌چونم با خودش و بچه‌ها بست، پایبند هستم و با افتخار می‌گم خونه‌ای که کامی‌جون با داستان پرمحبتش برای این بچه‌ها ساخت رو با جون و دل حفظ می‌کنم.» فیلم بازی‌کردن و گریه‌های تصنعی ژاله هم تأکید دیگری بر دورویی موسسه خیریه مورد بحث سریال است.

شخصیت دیگری در سریال داریم به نام شبیر که اگرچه انسان ثروتمندی به نظر می‌رسد و با وجود بازی رضا بهبودی، حساسیت را از دیگر بازی‌ها و کاراکترهای ضعیف سریال جدا می‌کند، اما او هم جنبه‌های مخوفی دارد و کسی است که همه این بچه‌های کار را در زمان شیرخواری دزدیده یا با خریدن از خانواده‌هایشان جدا کرده تا بعد از این‌که از آب و گل درآمدند، ساقی ملکه در مفت‌آباد شوند.

حسن حمزه‌زاده، مدیرعامل مجمع خیرین کشور، در بخشی از همان یادداشتی که در انتقاد از این سه سریال نوشته، به شخصیت شبیر هم اشاره کرده است: «تاسف‌بار است که یکی از شخصیت‌های محوری که در کار قاجاق نوزاد است، نامش شبیر (تداعی‌کننده نام شیرخوارگاه شبیر) است. شبیر که (طبق ادعای خودش در فیلم) فرزندش را به ملکه گدایان فروخته است، شیرخوارها را از سطح شهر جمع می‌کند، مدتی نگه می‌دارد، سپس آنها را برای بهره‌برداری به ملکه می‌فروشد. چرا در روزگاری که بزرگ‌ترین شیرخوارگاه کشور به نام شبیر در جنوبی‌ترین نقطه پایتخت به این فرزندان بی‌پناه خدمات می‌دهد، این‌گونه باید مورد تمسخر کارگردان و نویسنده این سریال قرار گیرد؟»

اعتماد مردم را از بین نبریم

دکتر سید حسن موسوی چلک

رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران

تأملی بر تاریخ جهان نشان می‌دهد یکی از گروه‌هایی که همیشه درکنار دولت‌های رسمی برای کمک به مردم در شرایط مختلف ازجمله شرایط بحرانی حضور دارند، مراکز و موسسات خیریه و افراد خیر و نیکوکار هستند. فعالیت خیریه‌ها برای حمایت از فقرا، افراد دارای معلولیت، بیماران ازجمله بیماران سرطانی و خاص و سایر انواع بیماران، سالمندان، درراه ماندگان، کودکان (به‌ویژه کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست)، ڤناهندگان، آوارگان، زنان سرپرست خانوار، زندانیان و خانواده‌های آنان و... موضوعی جهان‌شمول نیز هست که کشور عزیز ما نیز از این قاعده مستثنا نبوده و نیست.

نحوه فعالیت این خیریه‌ها در ادوار مختلف متفاوت بوده است. در دوره‌های زمانی مختلف با این سؤال که آیا لازم است خیریه‌ها مجوز قانونی برای فعالیت دریافت کنند یا خیر، متفاوت برخورد شده است. گرچه این سال‌ها برای انجام کار خیریه گروھی، لازم است مجوزی از مراجع ذی‌صلاح اخذ شود. یکی از دلایل این الزام به اخذ مجوز، تقویت نظارت بر فعالیت‌های مالی و غیرمادی آنهاست. شاید این الزام به‌خاطر تخلف برخی از این مؤسسات باشد؛ موضوعی که نه می‌توان انکار کرد، نه‌فقط خاص کشور ماست ولی این‌که تخلف تعداد کمی از این مؤسسات را مبنای تعمیم به همه قلمداد کنیم، ظلم به مؤسسات خیریه‌ای است که از امکانات و منابع مالی و غیرمادی خود برای انجام کار خیر با نیت انساندوستانه‌ای‌که دارند، استفاده می‌کنند.

فعالیت مؤسسات خیریه نه در تقابل با دولت‌هاست و نه در رقابت با آنها بلکه به‌عنوان ظرفیتی در کنار دولت‌ها هستند تا شاید بتوانند گره‌ای از مشکلات مردم و دولت را باز کنند و حتی کاهش بار مالی آنها را به‌دنبال داشته باشند. این نه‌فقط در شرایط بحرانی که در

نظارت وجود ندارد؟

فیلمنامه‌نویسان و سازندگان آثار سینمایی و تلویزیونی در ایران، معمولا گلابیه می‌کنند که دستشان برای پرداختن به صنوف و حرفه‌های مختلف باز نیست و باترس و لیز شغلی را برای شخصیت‌های قصه انتخاب می‌کنند، چون هر آن ممکن است به دلیل خطای دراماتیک کاراکتر در فیلم و سریال، شاهد فریاد اعتراض آن صنف و فعالان آن شغل در واقعیت باشند.

اگر به هر دو سوی ماجرا نگاه کنیم، گاهی پیش آمده سازندگان آثار نمایشی با شیطنت، سراغ بعضی حرفه‌ها رفته‌اند و از آن طرف هم گاهی مخاطبان و صنف، بیش از حد متنه به خشخاش گذاشته‌اند. اما درباره مورد اخیر خیریه‌ها به نظر می‌آید بیشتر با عدم نظارت روبه‌رو هستیم، اگر تنها با یک نمونه مواجه بودیم و در

یکی از سریال‌ها، شخصیت منفی قصه، از موسسه خیریه به عنوان پوشش پولشویی و فسادهایش استفاده می‌کرد، حرفی نبود و می‌شد آن را به حساب یک تمهید دراماتیک برای متظاهر نشان دادن شخصیت گذاشت، اما وقتی سه سریال به صورت هم‌زمان، سراغ چنین بحثی می‌روند، بیشتر پای نظارت ضعیف در شبکه نمایش خانگی و ارشاد به میان می‌آید.

چنین وضعیتی حتی شائبه عمدی بودن این وجه مشترک را چه از سوی صاحبان آثار و چه از سوی خود متولیان شبکه نمایش خانگی مطرح می‌کند که به شکلی خودخواسته، آگاهانه و هدفمند، به موضوع خیریه‌ها پرداخته‌اند.

اگر هم قصد و نیتی پشت این قصه‌ها نباشد، می‌شد کمی آینده‌نگری کرد و با تعامل و گفت‌وگو، بحث خیریه را در دو اثر تغییر داد و مصداق‌های دیگری برای تظاهر و فساد شخصیت‌های منفی درنظر گرفت تا چهره خیرین و فعالان عرصه نیکوکاری، این چنین زیرسوال نرود.

عطف (نمایش)

دلتنگی یک تعزیه‌خوان

مرتضی صفاریان، یکی از تعزیه‌خوانان پیشکسوت گفت: ما تعزیه‌خوان‌ها از این‌که نمی‌توانیم دور هم جمع شویم دلتنگ شده‌ایم. امیدوارم مسئولان به تعزیه بها بدهند که اگر این‌گونه نشود، چند سال دیگر تعزیه از بین می‌رود. مرتضی صفاریان، تعزیه‌خوان پیشکسوت با انتقاد از این‌که به تعزیه بها داده نمی‌شود به هنرآرلاین گفت: پیشنهاد بنده به مسئولان این است که به تعزیه بها بدهند و اگر به تعزیه بها نمی‌دهند پس این نشان درجه‌یک را چرا به من داده‌اند؟ ما از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌خواهیم که چند جای شهر را به ما بدهند و بودجه‌ای را هم برای تعزیه درنظر بگیرند. او گفت: جوان‌های زیادی از شهرستان‌ها یا ما تماس می‌گیرند که تعزیه را دوست دارند و به آن عشق می‌ورزند. ما شاگردی داشتیم که از کهگیلویه و بویراحمد می‌آمد و می‌گفت من روزی چهار ساعت اضافه جوشکاری می‌کنم تا خرج رفت و برگشتم با اتوبوس را دربیاورم. یعنی تعزیه چنین عاشقان و علاقه‌مندانی دارد اما به این هنر بها نمی‌دهند. مرتضی صفاریان خاطرنشان کرد: امیدوارم به حق این ماه عزیز، بیماری کرونا هرچه سریع‌تر از همه عالم ریشه‌کن شود. ما تعزیه‌خوان‌ها از این‌که نمی‌توانیم دور هم جمع شویم دلتنگ شده‌ایم. برخی تلفن می‌کنند و می‌گویند دو خط تعزیه از پشت تلفن برای ما بخوان، می‌گویم تعزیه باید ۱۵-۱۰ نفری باشد تا تعزیه شود وگرنه مداحی می‌شود. امیدوارم به تعزیه بها بدهند زیرا اگر بها ندهند چند سال دیگر از بین می‌رود.

واثر برای تولید نسخه جدیدی از سوپرمن به توافق رسیده و سوپرمن بعدی سینما را برای آنها تولید ای به کارگردان فیلم نکرد و نگفت خودش پشت دوربین قرار می‌گیرد یا نه. در عین حال، آبرامز هیچ احتمالی ایفای نقش مرد پرنده ای نکرد.

ن‌که با مشارکت شرکت دی‌سی کامیکز (مالک مادی و معنوی داستان مصور سوپرمن) تهیه می‌شود، باره داستان این ابرقهرمان و مجموعه فیلم آن خواهد پرداخت. تا نه‌پسی گوتس هم اکنون مشغول نسخه احیا شده است. به گفته جردن: «من هم مثل بقیه شایعات مختلفی درباره سوپرمن جدید ها را گزینه اصلی بازی در نقش مرد پرنده ای معرفی کرده‌اند. صادقانه بگویم، خیلی دوست دارم این کنم زمان آن رسیده که مردم با یک ابرقهرمان رنگین پوست ظاهر شوند که می‌تواند مثل ابرقهرمانان نان کره زمین مقابله و آنها را تاروما کند. باید از کسانی که مرا شایسته بازی و حضور در چنین نقش‌هایی بها به من روحیه می‌دهند و این باور را در دل من و بقیه به وجود می‌آورند که می‌توان روی چنین گزینه‌هایی

قش سوپرمن در حالی در رسانه‌ها مطرح شده که هنری کابویل سال قبل از علاقه زیادش برای بازگشت من و ایفای این نقش صحبت کرد. او که طی ماه‌های گذشته مجموعه «جادوگر» را با موفقیت در دنیای بار ن سال ۲۰۱۷ نقش سوپرمن را در «لیگ عدالت» زک شنایدر بازی کرد، / هالیوود ریپورتر